.

Lietas Nr. 136010013
Lietas arhīva Nr. 102AA-0133-13

S P R I E D U M S

Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese referente I.Junghāne

tiesneši K.Līcis,

2013.gada 27.augustā Liepājā, rakstveida procesā, sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Talsu rajona tiesas 2013.gada 4.jūnija spriedumu, apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par ***/pers. B/*** saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa **149.$^{1\,5}$ panta astotās daļas**.

Tiesas kolēģija, pārbaudījusi lietas materiālus,

k o n s t a t ē j a

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka 2013.gada 10.maijā pulksten 21.15 , Talsu novada, Stendē pa /ielas nosaukums/, virzienā uz Sabili, vadīja transportlīdzekli VW Passat, ar valsts reģistrācijas numura zīmi , un atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes. Administratīvais protokols sastādīts uz inspektores Valsts amatpersona ziņojuma pamata.

/pers. B/ saukts pie administratīvās atbildības par pieļauto Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.2. punkta pārkāpumu. Ar minētajām darbībām, /pers. B/ izdarīja administratīvo pārkāpumu, kurš paredzēts Latvijas administratīvā pārkāpuma kodeksa (turpmāk tekstā Latvijas APK) 149.^{15} panta astotajā daļā.

Ar Talsu rajona tiesas 2013.gada 4.jūnija spriedumu **/pers. B/** sodīts pēc Latvijas APK 149.^{15}Latvijas APK 149.^{15} panta astotās daļas ar administratīvo arestu uz desmit diennaktīm, naudas sodu Ls 800 (astoņsimt latiem).

Saskaņā ar Latvijas APK 243.pantu, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, ir jākonstatē administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Pārbaudot lietas materiālus, pirmās instances tiesa secinājusi, ka /pers. B/ ir izdarījis Latvijas APK 149.^{15}Latvijas APK 149.^{15} panta astotajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Tiesnese konstatējusi, ka /pers. B/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konstatēta ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 991900 (lietas 2 lapa), policijas inspektores Valsts amatpersona ziņojumu (lietas 7 lapa), medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.17 (lietas 5 lapa), liecinieku liecībām.

Pirmās instances tiesa savā spriedumā vērtējusi sekojošas liecības:

Pirmās instances tiesā /pers. B/ paskaidrojis, ka 2013.gada 10.maijā transportlīdzekli nav vadījis. /pers. C/ braucis ar viņa automašīnu, jo gribējis to nopirkt, pats sēdējis blakus. Abi piebraukuši pie veikala, iegājuši tajā, lai

nopirktu alkoholu, un mājās atzīmētu. Veikalā pie viņa pienākusi kaimiņiene (Valsts amatpersona un jautājusi, kurš brauks ar mašīnu. /pers. C/ atbildējis, ka viņš. Kad piebraukuši pie mājām, /pers. C/ aizgājis, bet viņš piesēdies vadītāja vietā, lai izņemtu atslēgas no aizdedzes. Valsts amatpersona un aizturējusi viņu. Nedēļu pirms minētā notikuma viņam bijis incidents ar Valsts amatpersona, jo viņš aizrādījis viņas bērniem, kuri ar bumbām situši pa mašīnām.

Valsts amatpersona liecinājusi, ka 2013.gada 10.maijā Stendē veikalā ievērojusi divus nepazīstamus vīriešus alkohola reibumā, kuri iegādājušies alkoholu un, izejot no veikala, piegājuši pie automašīnas. Izgājusi no veikala, iesēdusies savā automašīnā un vērojusi kā iereibušie vīrieši izbrauks no stāvvietas. Pie stūres bijis /pers. B/. Viņa sekojusi šai automašīnai, ziņojusi policijai. Mašīna apstājusies pie mājas /ielas nosaukums/. Viņa apstājusies tūlīt pēc viņiem tā, lai automašīna nevar izbraukt. Piegājusi pie automašīnas vadītāja pusē. Abi vīrieši vēl bija mašīnā. Pie stūres sēdējis /pers. B/, viņa atvērusi automašīnas durvis, uzrādījusi savu dienesta apliecību un paprasījusi vadītājam dokumentus. Dokumenti nebija. Otrs vīrietis tūlīt izkāpis un aizgājis. Likusi vadītājam palikt automašīnā, bet tas nepaklausījis un gribējis ieiet daudzdzīvokļu mājā. Kad piebraukusi policija, viņa norādījusi uz vadītāju un paskaidrojusi apstākļus. Inspektors lūdzis veikt alkohola pārbaudi ar alkometru, bet /pers. B/ atteicies. Atgriezusies Talsu policijas dežūrdaļā un uzrakstījusi ziņojumu par notikušo. /pers. B/ iepriekš nav pazinusi, nekādu konfliktu viņai ar šo personu iepriekš nav bijis.

Pirmās instances tiesas sēdē nopratināti kā liecinieki arī /pers. G/ un /pers. H/, kuri ieradušies pēc izsaukuma Stendē, jo paziņots, ka policijas darbiniece /pers. D/ aizturējusi pārkāpēju. /pers. B/ teicis, ka nav vadījis transportlīdzekli. /pers. B/ atteicies veikt pārbaudi ar alkometru. Minētā iemesla dēļ pārkāpēju veduši uz Kuldīgas slimnīcu.

Valsts amatpersona /pers. H/ liecinājis, ka transporta līdzeklī pa ceļam uz Kuldīgu rakstījis Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu.

/pers. C/ pirmās instances tiesas sēdē liecinājis, ka viņš vadījis transportlīdzekli un piebraucot pie daudzdzīvokļu mājas, tūlīt steigā izkāpis un aizgājis. Aizdedzes atslēgas atstājis mašīnā, jo tās īpašnieks palicis blakus sēdējis blakus. Ejot prom nav redzējis, ka būtu piebraukusi vēl kāda automašīna.

Pārkāpēja norādītais liecinieks /pers. K/ tiesas sēdē liecinājis, ka pa dzīvokļa logu redzējis piebraucam /pers. B/ automašīnu, bet pie stūres sēdējusi cita persona. Abi uzreiz izkāpuši. Tālāk neko nav redzējis, jo barojis trusi. Pēc kādām minūtēm piebraukusi kaimiņiene Valsts amatpersona ar gaišu mašīnu un sākusi runāt ar /pers.B/ (/pers. B/). Pēc tam atkal neko tālāk nav redzējis.

Talsu rajona tiesa lielāku ticamību piedevusi policijas darbinieku Valsts amatpersona, /pers. H/ un /pers. G/ liecībām, atzīstot, ka nav pamata apšaubīt šo liecību patiesumu, jo lietā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki būtu neobjektīvi vai nekompetenti norādītā administratīvā pārkāpuma konstatēšanā, ka viņi ir personīgi ieinteresēti /pers. B/ saukšanā pie atbildības. Policijas darbinieki pārstāv valsts intereses un valsts interese ir cīņa ar autovadītājiem, kuri sēžas pie stūres alkohola reibumā, tāpēc arī 2003.gada 20.novembrī stājās spēkā grozījumi Latvijas APK un kodeksā ietverts 149.^{15} pants.

Spriedumā tiesa norādījusi, ka lai gan policijas darbinieka liecības nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tā atzinusi, ka dotajā situācijā policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies pildot tiem savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe.

Bez tam, lietā nav iegūti pierādījumi, ka policijas darbiniece Valsts amatpersona ir personīgi ieinteresēta minētajā notikumā. Advokāta argumenti, ka Valsts amatpersona bija jāpazīst blakus mājas iedzīvotāji, vērtējams kritiski. Lietā netika iegūti pierādījumi, ka policijas darbiniecei /pers. B/ bija personīgi pazīstams, ka starp viņiem bijis kaut kāds incidents.

No sprieduma motīvu daļas seko, ka tiesas sēdē pārkāpēja pieteiktais liecinieks Matevics liecināja pretēji policijas darbinieces liecībai, apstiprinot /pers. B/ paskaidrojumus. Tiesa vērtējusi to un secinājusi, ka /pers.C/ ar /pers. B/ ir labi paziņas, viņi kopīgi bija nolēmuši atzīmēt un iedzert, kas norāda, ka arī liecības tiek sniegtas /pers. B/ interesēs, lai viņš varētu izvairīties no atbildības.

Arī pārkāpēja pieteiktā liecinieka /pers. K/, kurš it kā redzējis notikušo pa logu - divas reizes piegājis pie loga un pirmajā reizē redzējis, ka Matevics sēž pie stūres, otrajā, ka pēc minūtes piebrauc /pers. D/ un runā ar /pers. B/, liecības atšķiras no policijas darbinieku liecinātā un tiesa nav piešķīrusi tām ticamību.

Novērtējot iegūtos pierādījumus lietā, tiesa secinājusi, ka nebija iespējama situācija, ka transportlīdzekli vadīja kāda cita persona bez /pers. B/, kuru Valsts amatpersona aizturēja transportlīdzekļa vadītāja sēdvietā tūliņ pēc apstāšanās.

/pers. B/ atteikšanās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai ir pierādīta ar policijas darbinieku /pers. H/, /pers. G/ un Valsts amatpersona liecībām, medicīniskās pārbaudes protokolu un citiem pierādījumiem. Nav strīds par to, ka divu stundu laikā pārkāpējs tika nogādāts uz Kuldīgas slimnīcu, lai veiktu medicīnisko pārbaudi.

Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumu Nr.15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 14.1.punkts noteic, ka medicīnisko pārbaudi, pamatojoties uz darbinieka izsniegto nosūtījumu(3.pielikums) veic, ja darbiniekam ir pamatotas aizdomas par transportlīdzekļa vadīšanu narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidā.

Pastāvot pamatotām aizdomām par transportlīdzekļa vadīšanu apreibinošo vielu iespaidā, 2013.gada 10.maijā tika izsniegts nosūtījums Kuldīgas slimnīcai.

Medicīniskās pārbaudes protokola Nr.17 25.punktā ārste /pers. L/ norādījusi, ka pārbaudāmais /pers. B/ atsakās no alkohola analīžu nodošanas.

Minēto Noteikumu Nr.15 19.punktā noteikts, ja pārbaudāmais transportlīdzekļa vadītājs atsakās no medicīniskās pārbaudes, atsakās nodot bioloģiskās vides(asiņu, urīna vai siekalu) paraugus laboratoriskiem izmeklējumiem vai mēģina veikt darbības, kas var mainīt medicīniskās pārbaudes galīgo rezultātu, ārsts šo faktu ieraksta medicīniskās pārbaudes protokolā.

Lietā ārste /pers. L/ šādu ierakstu ir izdarījusi 25.punktā un uz iesnieguma medicīniskās pārbaudes veikšanai.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka lietā nav strīds par to, kur notika /pers. B/ aizturēšana, jo visi lietas dalībnieki, liecinieki norādīja, ka /pers. B/ tika aizturēts Stendē, pie daudzdzīvokļu mājas, tāpēc tas apstāklis, ka protokols tika rakstīts Kuldīgā, neietekmē konkrētajā lietā pierādāmos faktus.

Talsu rajona tiesa secinājusi, ka ar administratīvo protokolu, ziņojumu, iesniegumu medicīniskās pārbaudes veikšanai, transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu, medicīniskās pārbaudes protokolu, liecinieku liecībām, ir pierādīts, ka /pers. B/ vadīja transportlīdzekli VW Passat Variant Nr./reģ.nr./ un atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, ar šādām darbībām izdarot Latvijas APK 149.^{15}Latvijas APK 149.^{15} panta astotās daļas pārkāpumu, par ko viņš saucams pie likumā noteiktās atbildības.

Par minēto Talsu rajona tiesas spriedumu /pers. B/ **iesniedzis apelācijas sūdzību,** lūdzot to atcelt un lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeigt.

/pers. B/ norāda, ka spriedumu pārsūdz daļā par viņa atzīšanu par vainīgo pēc Latvijas APK 149.^{15}Latvijas APK 149.^{15}.panta astotās daļas un pēc Latvijas APK 149.^{4}Latvijas APK 149.^{4}.panta pirmās daļas 1. un 2. punkta., par ko 10.05.2013. sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PA 991900.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, Talsu rajona tiesa vienpusīgi un neobjektīvi izvērtējusi visus lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, nepareizi piemērojusi un iztulkojusi materiālo tiesību normas, kā rezultātā pieņēmusi nelikumīgu un netaisnīgu, spriedumu, pilnībā ignorējot nevainīguma prezumpcijas principu un sodot viņu par pārkāpumu, kuru nav izdarījis.

Sūdzībā norādīts, ka lietā esošie pierādījumi neapstiprina faktu, ka viņš vadījis transportlīdzekli 2013.gada 10.maijā plkst. 21.15 Stendē, kā arī faktu, ka viņš atteicies no medicīniskās pārbaudes veikšanas.

Bez tam /pers. B/ uzskata, ka taisot spriedumu Talsu rajona tiesa ignorējusi gan Latvijas APK, gan citas likumdošanas normas.

Sūdzības iesniedzējs uzsver, ka tiesa izskatot administratīvā pārkāpuma lietu un saucot viņu pie administratīvās atbildības - neobjektīvi novērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, dodot priekšroku policijas darbinieku Valsts amatpersona, /pers. H/ un /pers. G/ liecībām, nepiešķirot nekādu ticamību liecinieku /pers. C/ un /pers. K/ liecībām, kā arī viņa paskaidrojumiem, tādējādi veicot Latvijas APK 240.panta pārkāpumu.

Spriedumā nepamatoti norādīts, ka nav pamata apšaubīt darbinieku liecību patiesumu, jo lietā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki būtu neobjektīvi vai nekompetenti norādītā administratīvā pārkāpuma konstatēšanā. Bez tam, tiesa nav ņēmusi vērā, ka policijas darbinieku liecības ir pretrunīgas.

Gadījumā, ja policijas darbinieki sniedz objektīvas liecības u viņiem nav pamata slēpt kādus apstākļus, tad pretrunas starp liecībām nevar būt.

Bez tam, lietā ir arī pretrunīgas liecības par transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola sastādīšanu. /pers. B/ uzskata, ka transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols vispār nebija sastādīts uz vietas, t.i. /adrese/, bet citā vietā pie citiem apstākļiem, jo uz vietas, kā viņš jau skaidrojis tiesai, viņam neviens no policijas darbiniekiem nepiedāvāja veikt pārbaudi ar alkometru un viņa klātbūtnē neviens tādu protokolu nav rakstījis un nav piedāvājis parakstīt, uzreiz, pēc tam, kad Valsts amatpersona norādīja uz viņu, kā uz vadītāju, viņu nogādāja Kuldīgas slimnīcā.

Lietā ir arī pretrunīga informācija par medicīniskās pārbaudes protokola sastādīšanu. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka liecinieks nevar apgalvot, ka viņš atteicies no medicīniskās pārbaudes veikšanas un atteicies parakstīt protokolu, jo pats liecinieks pie fakta konstatēšanas nav bijis klāt un par lietas apstākļiem atsaucās uz personu, kura lietā nav nopratināta.

Spriedumā nepareizi konstatēts, ka mana atteikšanās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai ir pierādīta ar policijas darbinieku /pers. H/, /pers. G/ un Valsts amatpersona liecībām.

Sūdzības iesniedzējs uzsver, ka tiesa nepamatoti piešķīrusi lielāku ticamību Valsts amatpersona liecībai, pamatojot to ar viņas dienestu policijā, jo tobrīd Valsts amatpersona nepildīja dienesta pienākumus un viņas kompetencē nemaz nebija šādu administratīvo pārkāpumu konstatēšana, t.i. viņa nemaz nav apmācīta un kompetenta konstatēt šādus faktus, ko apstiprina fakts, ka viņai nebija tiesību sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu.

Sūdzībā norādīts, ka Talsu rajona tiesa, izskatot lietu, nav ievērojusi Latvijas APK 243.panta 5., 15.daļā noteikto, kā arī Latvijas APK 243.^{1}Latvijas APK 243.^{1}.pantu un 244.pantu, jo pierādījumu novērtēšana notikusi, pārkāpjot pierādījumu novērtēšanas principus.

Ministru kabineta Noteikumi Nr.15 ,,Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" nosaka kārtību, kādā transportlīdzekļa vadītājam konstatē alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā, kā arī narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidu, t.i. tas ir normatīvais akts, kuru stingri jāievēro, veicot transportlīdzekļa vadītāju pārbaudi.

/pers. B/ uzskata, ka lietā nav pierādījumu faktam, ka viņš atteicies no medicīniskās pārbaudes veikšanas. Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā nav fiksēts viņa atteikums veikt pārbaudi uz vietas. Šo faktu pareizi konstatējusi tiesa.

Tādējādi, ja nav fiksēts atteikums veikt pārbaudi uz vietas, nav nekāda pamata nogādāt personu medicīniskās pārbaudes veikšanai ārstniecības iestādē, līdz ar ko viņa nogādāšanu uz Kuldīgas slimnīcu viņš uzskata par nelikumīgu un turpmākas dokumentu (medicīniskās pārbaudes protokolu) sastādīšanu par nepamatotu.

Bez tam, iesniegums medicīniskās pārbaudes veikšanai neatbilst MK Noteikumu 14.p. un 3. Pielikumam, jo neatbilstoši Noteikumu prasībām norādīts nogādāšanas iemesls. No paša medicīniskās pārbaudes protokola neizriet, ka viņš atteicies no medicīniskās pārbaudes veikšanas, jo protokols sastādīts, pārkāpjot MK Noteikumu Nr. 15.

Medicīniskās pārbaudes protokolā nav fiksēts, ka viņam būtu piedāvāts veikt pārbaudi izelpotajā gaisā (protokola aile Nr. 24 nav aizpildīta), nav arī ieraksta par tādu atteikšanos.

Medicīniskās pārbaudes protokolā nav ieraksta par to, ka viņš atteicies no medicīniskās pārbaudes un atsakās nodot bioloģiskās vides (asiņu, urīna vai siekalu) paraugus laboratoriskiem izmeklējumiem. Bez tam, ar medicīniskās pārbaudes protokolu viņam neviens nav iedevis iepazīties un parakstīt. Protokolā nav ieraksta par to, ka viņš atteicies parakstīt šo protokolu.

/pers. B/, uzskata, ka viņu nevar vainot par to, ka policijas darbinieks nav veicis objektīvu izmeklēšanu un nav noskaidrojis visus lietas apstākļus (nav noskaidrojis transportlīdzekļa vadītāja personu), bet paļāvies tikai uz kolēģes subjektīvo viedokli un nepareizu situācijas novērtēšanu, nav piedāvājis viņam veikt pārbaudi uz vietas un neatbilstoši likuma prasībām noformējis transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu, viņu nevar vainot par to, ka viņš ir hipertoniķis un viņam ir paaugstināts arteriālais asins spiediens, līdz ar ko viņš atsakās nodot asins, bet neatsakās no medicīniskās pārbaudes veikšanas, viņu nevar vainot par to, ka ārsts neatbilstoši likuma prasībām noformējis medicīniskās pārbaudes protokolu. Pārkāpējs uzskata, ka administratīvā lietvedība pret viņu ir izbeidzama.

Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu,tiesas kolēģija atzīst, ka **/pers. B/** iesniegtā apelācijas sūdzība ir kā nepamatota ir noraidāma, bet pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts sekojošu apsvērumu dēļ.

Lieta apelācijas instancē tiek skatīta tikai tajā apjomā kādā to skatījusi pirmās instances tiesa, t.i. daļā par /pers. B/ atzīšanu par vainīgu pēc LAPK 149.[15] panta astotajā daļas.

Daļā par /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.[4Latvijas APK 149.4].panta pirmās daļas 1. un 2. punkta Talsu rajona tiesa nav pamatoti skatījusi, ievērojot LAPK 213.pantā noteikto par administratīvo lietu pakļautību rajona tiesām. Saskaņā ar LAPK 214.pantu, minētie pārkāpumi piekritīgi izskatīšanai Valsts policijai.

Lai izvērtētu, vai /pers. B/ ir vainīgs Latvijas APK 149.[15Latvijas APK 149.15] panta astotajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā, nepieciešams konstatēt: vai /pers. B/ vadījis transportlīdzekli un vai atteicies no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes.

Izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, tiesai jānodibina, vai administratīvā pārkāpuma lietā ir savākti pietiekami pierādījumi, kas dotu pamatu secināt, ka /pers. B/ izdarīja Latvijas APK 149.[15Latvijas APK 149.15]panta astotajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Saskaņā ar Latvijas APK 7.pantu, tiesas kolēģija secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

Latvijas APK 243.pants paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā. Likums nosaka, ka šos faktus konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, ar eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, ar protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, kā arī ar citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem.

Tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa ir izvērtējusi visus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, motivējusi, kādēļ tic vai netic pierādījumiem lietā, kuri pamatā atreferēti augstāk šajā nolēmumā. Apelācijas instances tiesa atzīst, ka atkārtot visus pirmās instances tiesas lēmumā norādītos secinājumus nav pamata, bet tā akcentē tikai pašus būtiskākos.

Tiesas kolēģija atzīst, ka ar liecinieces /pers. D/ ziņojumu un liecībām pierādīts fakts, ka 2013.gada 10.maijā Stendē /pers.C/ vadīja savu automašīnu. Nav pamata neticēt policijas darbinieces liecinātajam, ka tieši /pers. B/ vadīja savu automašīnu, jo viņas automašīna pie veikala atradās blakus /pers. B/ automašīnai, viņa to vēroja, pēc tam sekoja un piegāja pie vadītāja brīdī, kad viņš un /pers. C/ vēl nebija no automašīnas izkāpuši.

Apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā minētajiem argumentiem par liecinieku /pers. C/ un /pers. K/ kritisko liecību vērtējumu. Šo liecinieku liecības ir ne tikai pretrunā ar /pers. D/ liecībām, bet /pers. K/ liecības ir pretrunā arī ar /pers. C/ liecināto par personu izkāpšanu no automašīnas, liecinieces /pers. D/ piebraukšanu (liecības analizētas augstāk šajā nolēmumā).

Izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, apelācijas instances tiesa atzīst par pamatotu pirmās instances tiesas secināto, ka nebija iespējama situācija, ka automašīnu vadīja kāda cita persona.

/pers. D/ /pers. D/ aizdomas, ka /pers. B/ vadīja transportlīdzekli iespējams alkohola reibuma stāvoklī, kas bija par iemeslu policijas darbinieku izsaukšanai, apstiprina medicīniskās pārbaudes protokolā konstatētais, ka viņam ir izteikta alkohola smaka no mutes (I.lpp.5).

Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu sūdzībā norādīto, ka Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols tika sastādīts vēlāk un neviens pārkāpējam to nav uzrādījis vai devis parakstīt.

/pers. D/ /pers. H/ liecinājis pirmās instances tiesas sēdē, ka pēc tam, kad /pers. B/ nepiekritis alkohola koncentrācijas pārbaudei izelpojamā gaisā, viņi to veduši uz Kuldīgu un transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu viņš sastādījis automašīnā.

Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra Noteikumi Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 3.punkts nosaka, ka alkohola koncentrācijas pārbaudi izelpotajā gaisā transportlīdzekļa vadītājam veic ar viņa mutisku piekrišanu. Minēto noteikumu 4.punktā noteikts, ka, ja transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt pārbaudes veikšanai vai tās rezultātiem, darbinieks izdara attiecīgu ierakstu noteikumu 8.punktā minētajā protokolā un attiecīgo personu divu stundu laikā nogādā tuvākajā ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai.

Ministru kabineta noteikumi neparedz pārbaudītās personas obligātu parakstu gadījumā, ja tā atteikusies no pārbaudes veikšanas, bet gan paredz, ka darbinieks izdara attiecīgu atzīmi protokolā un šāda atzīme ir izdarīta (I.lpp.3).

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pamatota ir arī pirmās instances tiesas spriedumā norādītā motivācija, ka transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols ir svarīgs pierādīšanas līdzeklis šāda rakstura lietās, bet ne vienīgais. /pers. B/ atteikšanās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai ir pierādīta arī ar policijas darbinieku /pers. H/, /pers. G/ un /pers. D/ liecībām.

Sūdzībā /pers. B/ norādījis, ka no medicīniskās pārbaudes protokola neizriet, ka viņš atteicies no medicīniskās pārbaudes veikšanas, jo protokols sastādīts, pārkāpjot MK Noteikumus Nr. 15 - protokolā nav fiksēts, ka viņam būtu piedāvāts veikt pārbaudi izelpotajā gaisā (protokola aile Nr. 24 nav aizpildīta), nav arī ieraksta par tādu atteikšanos. Bez tam, medicīniskās pārbaudes protokolā nav ieraksta par to, ka viņš atteicies no medicīniskās pārbaudes un atsakās nodot bioloģiskās vides (asiņu, urīna vai siekalu) paraugus laboratoriskiem izmeklējumiem, ar protokolu viņam neviens nav iedevis iepazīties un parakstīt. Protokolā nav ieraksta par to, ka viņš atteicies parakstīt šo protokolu.

Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra Noteikumu Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" III sadaļa regulē medicīniskās pārbaudes kārtību. Tās 12.punkts nosaka, ka medicīniskā pārbaude ir alkohola koncentrācijas noteikšana transportlīdzekļa vadītāja asinīs vai izelpojamā gaisā vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšana transportlīdzekļa vadītājam ārstniecības iestādē.

Minēto Noteikumu 19.punkts nosaka, ja pārbaudāmais transportlīdzekļa vadītājs atsakās no medicīniskās pārbaudes, atsakās nodot bioloģiskās vides paraugus, ārsts šo faktu ieraksta medicīniskās pārbaudes protokolā.

No lietā esošā medicīniskās pārbaudes protokola redzams, ka 2013.gada 10.maijā plkst.22.40 ārsts izdarījis atzīmi protokolā – „Atsakās no alkohola analīžu nodošanas"(I.lpp.5).

Savukārt Noteikumu 29.punkts nosaka, ka pārbaudāmais transportlīdzekļa vadītājs medicīniskās pārbaudes protokolā ar parakstu apliecina, ka pārbaude veikta viņam. Dotajā gadījumā /pers. B/ no medicīniskās pārbaudes atteicās.

/pers. D/ /pers. H/ pirmās instances tiesas sēdē liecinājis, ka /pers. B/ atteicies no alkohola pārbaudes ar alkometru. Slimnīcā tiek veikta pārbaude, ja persona no pārbaudes ar alkometru atteikusies un viņi to pateikuši. Medicīniskās pārbaudes protokols slimnīcā tika rakstīts viņu klātbūtnē. Māsiņa slimnīcā teikusi, ka pārbaudāmais atteicies protokolu parakstīt un, lai pieskata /pers. B/, jo viņš bija nedaudz agresīvs (I.lpp.41).

Sūdzībā /pers. B/ norādījis, ka viņš atteicies nodot asins paraugus sava veselības stāvokļa dēļ – augsts asins spiediens. Kā redzams no medicīniskā pārbaudes protokola, tad arteriālais slimnieks pārbaudāmajam izmērīts. /pers. B/ pirmās instances tiesā to atzinis un liecinājis, ka ārsts atzinis, ka var noņemt viņam asins analīžu paraugus(I.lpp.34).

Latvijas administratīvā pārkāpuma kodeksa 22.pants nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Nosakot sodu, saskaņā ar Latvijas APK 32.pantu, tiesa ņēmusi vērā /pers. B/ atbildību ietekmējošos apstākļus, vainas pakāpi, mantisko stāvokli un pārkāpuma raksturu. /pers. B/ atbildību mīkstinoši un atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

Latvijas APK 149.[15]Latvijas APK 149.[15] panta astotajā daļā paredzēta atbildība atteikšanos no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes. Par šī pārkāpuma izdarīšanu transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliekot naudas sodu no astoņsimt līdz tūkstoš latiem un atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Pirmās instances tiesa sodu /pers. B/ noteikusi pantā paredzētā administratīvā soda robežās, naudas sodu un administratīvo arestu nosakot minimāli iespējamo.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir noskaidrojusi visus būtiskos lietas apstākļus, spriedumā izvērsti analizējusi pierādījumus, pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus un pamatoti kvalificējusi /pers. B/ darbības atbilstoši Latvijas APK 149.[15]Latvijas APK 149.[15] panta astotajai daļai, kā arī piemērotais sods atbilst minētā panta sankcijai. Tiesas kolēģija pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas atzinumam, pārsūdzētais spriedums atzīstams par tiesisku un pamatotu, un nav pamata tā atcelšanai.

2013.gada 31.jūlijā Kurzemes apgabaltiesā tika saņemts /pers. B/ iesniegums ar lūgumu skatīt viņa iesniegto apelācijas sūdzību mutvārdu procesā un izsaukt uz tiesu liecinieku /pers. K/, kuram vēlas uzdot jautājumus.

Tiesas kolēģija atzīst, ka minētais lūgums ir noraidāms.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[1]Latvijas APK 289.[1]pantu apelācijas sūdzības tiek skatītas rakstveida procesā. Tiesa pēc savas iniciatīvas var pieņemt lēmumu par apelācijas sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka dotajā situācijā pēc lietas nozīmēšanas saņemtais /pers. B/ iesniegums par lietas skatīšanu mutvārdu procesā ir noraidāms, jo liecinieks /pers. K/ pēc pārkāpēja lūguma jau tika uzaicināts uz pirmās instances tiesas sēdi un ir sniedzis liecības, kuras apelācijas instances tiesa var izmantot kā pierādījumu.

Pamatojoties uz teikto un Latvijas APK 289.[22]Latvijas APK 289.[22]panta, 289.[12].panta otrās daļas 1.punktu, apelācijas tiesas kolēģija

nosprieda

Talsu rajona tiesas 2013.gada 4.jūnija spriedumu par ***/pers. B/, personas kods /personas kods/***, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.[15]Latvijas APK 149.[15]panta astotās daļas **atstāt negrozītu, bet apelācijas sūdzību noraidīt.**

Spriedums nav pārsūdzams.

Motivēts spriedums sastādīts un pieejams 2013.gada 3.septembrī

Tiesnese referente I.Junghāne

Tiesneši K.Līcis